Наша дума, наша пісня не вмре, не загине

А мені у безтурботні дні

Назавжди, навіки полюбились

Ніжні і замріяні пісні.

В. Симоненко

З давніх-давен усі свої радощі, тривоги і жалі народ виливав у піснях. У них відбивалося життя людей, їх уявлення про природу, мрії про щасливе майбутнє.

Нерідко Україна порівнюється з червоною калиною, яка стала її символом:

Гей, у лузі червона калина,

Гей, гей, похилилася;

Чогось наша славна Україна,

Гей, гей, засмутилася.

Дуже часто в піснях розповідається про розлуку, перебування на чужині, тугу за Батьківщиною та родиною.

Віє вітер на долину,

Колише билину.

Рід до роду листи пише

Та на Україну.

Пісні супроводжували людину від її народження. Вони виконувались під час обрядів та різних свят, допомагаючи привернути прихильність природних сил:

Бувай здорова, нива,

Сто кіп жита вродила.

Вийди, господарю, вийди,

Не мани од нас кривди.

Я дуже люблю українські народні пісні. Вони такі щирі, мелодійні, що не можуть залишити людину байдужою. Я вважаю, що поки наш народ буде співати свої пісні, у нас все буде добре.